

நம்மைச் சுற்றியுள்ள ஒவ்வொரு மரமும் ஒரு வரம்.

உயிர்வாழத் தேவையான காற்றை உற்பத்தி செய்துதரும் மரங்களை நாம் உயிர்வாழ விடுகிறோமா?

இல்லவே இல்லை. இயற்கையை கொடுமமாக அழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்தக் கதையில் வரும் ஒரு பெரிய ஆப்பிள்மரம் இளம்வயதுச் சிறுவனுக்காக பழங்கள், கிளைகள், தாய்மரத் தண்டு என தன்னையே தருகிறது. பலவருடங்கள் கழித்து அவன் கிழவனாகிறான். மரத்தைப் பார்க்க வருகிறான். அப்போதும் கூட நண்பனுக்குப் பரிசளிக்க தன்னிடம் எதுவுமில்லையென கண்ணீர் வடித்து அழுகிறது மரம். மரங்களைக் காக்க நம் மனதைப் பக்குவப்படுத்தும் கதை.

0027495

thamizhbooks.com பாரதி புத்தகாலயம் புத்தகம் பேசுது

₹ 30/-

BOOKS
FOR
CHILDREN

உயிர் தரும் மரம்

The
Giving
Tree

Shel silverstien

ஷெல் சீல்வர்ஸ்டீன்
தமிழில்: கொ.மா.கோ.இளங்கோ

உலகப் புகழ்பெற்ற சிறார் சித்திரக்கதை

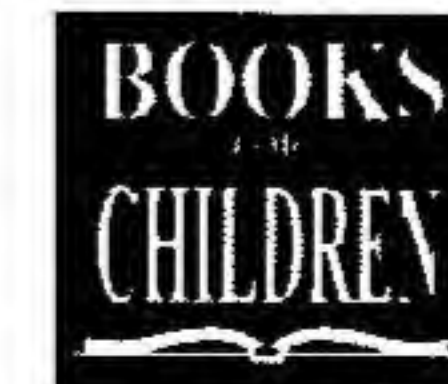
உயிர் திரும்ப மரம்

உயிர் தரும் மரம்

The Giving Tree

ஷெல் சில்வர்ஸ்டீன்

தமிழில்: கொ.மா.கோ.இளங்கோ

UYIR THARUM MARAM (In Tamil)
English Original : THE GIVING TREE
Shel silverstien

Illustrations by Thulari

Tamil Translation: Ko.Ma.Ko. Elango

Thanks to: BGVS, Arvind Gupta

First Edition: September, 2015

Published by

BOOKS FOR CHILDREN

in print of Bharathi Puthakalayam

7, Elango Salai, Teynampet, Chennai - 600 018

Email: thamizhbooks@gmail.com | www.thamizhbooks.com

உயிர் தரும் மரம்

ஷெல் சில்வர்ஸ்டீன்

ஒவியம்: துலாரி

தமிழில்: கொ.மா.கோ. இளங்கோ

முதல் பதிப்பு: செப்டம்பர், 2015

வெளியீடு:

புக்ஸ் ஃபார் சில்ரன்

பாரதி புத்தகாலயத்தின் ஓர் அங்கம்

7, இளங்கோ சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018

தொலைபேசி : 04424332424, 24332924, 24356935

விற்பனை உரிமை

7, இளங்கோ சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018

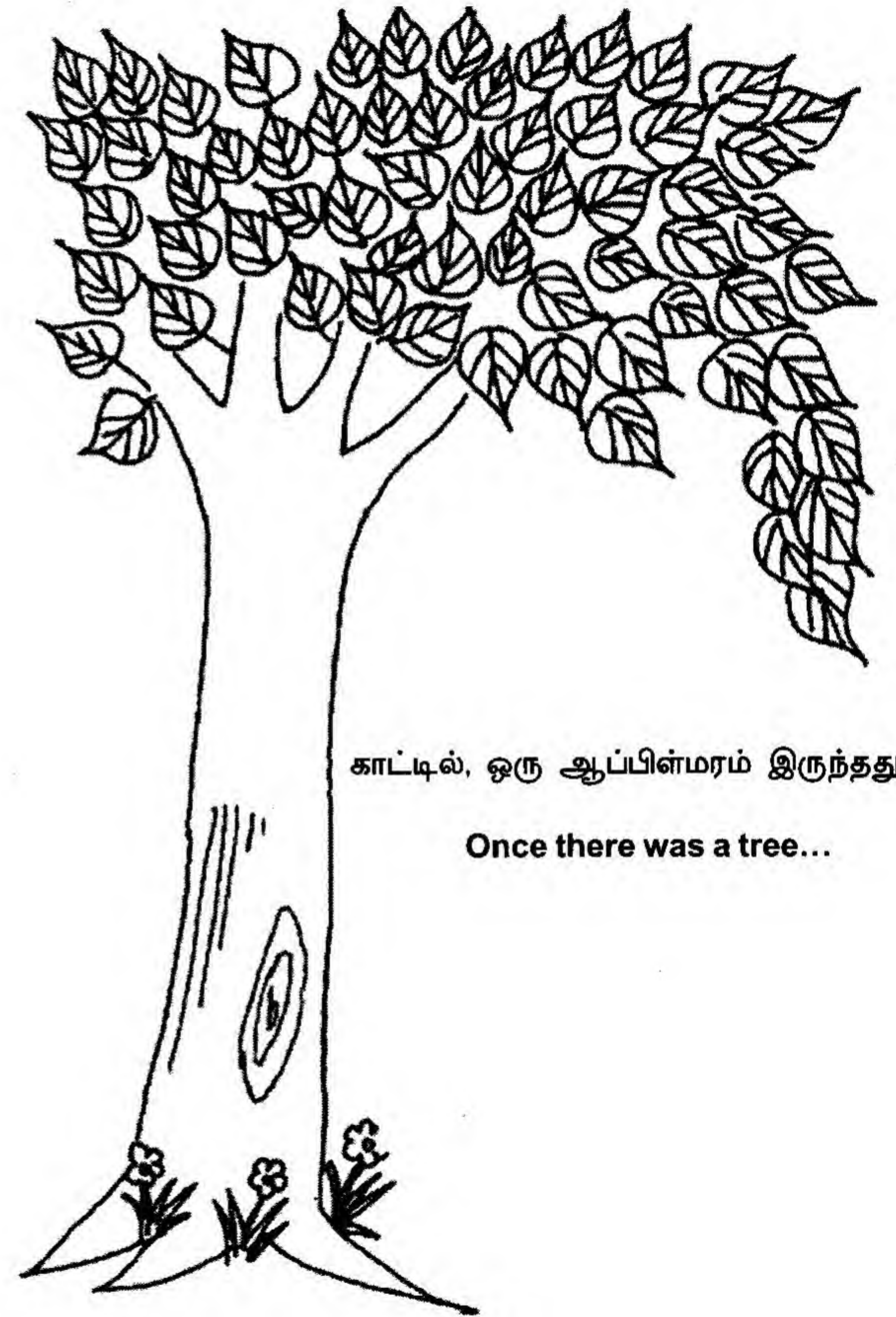
திருவல்லிக்கேணி: 48, தேரடி தெரு | திருவான்மியூர்: 1, 100அடி சாலை, தரமணி
பெரம்பூர்: 52, கைஸ் ரோடு | ஈரோடு: 39, ஸ்டேட் பாங்க் சாலை
திண்டுக்கல்: 3சி18, எல்.பி.ஜி. காம்ப்வுண்ட் | நாகை: 1, ஆரியபத்திரபிள்ளை தெரு
திருப்பூர்: 447, அவினாசி சாலை | திருவாரூர்: 35, நேதாஜி சாலை
சேலம்: 36/1 அழைவத ஆஸ்ரமம் சாலை | மயிலாடுதுறை: 147, பட்டமங்கலத் தெரு
அருப்புக்கோட்டை: 31, அகமுடையார் மகால் | புதுக்கோட்டை: வடக்கு ராஜா வீதி
மதுரை: 37A, பெரியார் பேருந்து நிலையம் | மதுரை: சர்வோதயா மெயின்ரோடு,
மகபூப்பாளையம் | குன்னூர்: N.K.N வணிகவளாகம் பெட்போர்ட்
சொங்கற்பட்டு: 1 டி., ஜி.எஸ்.டி சாலை | விழுப்புரம்: 26/1, பவானி தெரு
திருநெல்வேலி: 25A, ராஜேந்திரநகர் முதல் தெரு, | விருதுநகர்: 131, கச்சேரி சாலை
கும்பகோணம்: 352, பச்சையப்பன் தெரு | வேலூர்: S.P. Plaza 264, பேஸ் II, சத்துவாச்சாரி
நெய்வேலி: பேருந்து நிலையம் அருகில், சிஜ்டியு அலுவலகம்
தஞ்சாவூர்: காந்திஜி வணிக வளாகம் காந்திஜி சாலை | தேனி: 12,பி, மீனாட்சி அம்மாள் சந்து,
இடமால் தெரு | கடலூர்: பாரதி பஜார், பழைய அண்ணா மேம்பாலம்
நாகர்கோவில்: ரப்பா காம்ப்ளக்ஸ், தெற்குதோப்பு வணிகத்தெரு, மீனாட்சிபுரம்
கோவை: 77, மசக்காளிபாளையம் ரோடு, பீளமேடு | திருச்சி: வெண்மணி இல்லம், கருநர்
புறவழிச்சாலை | திருவண்ணாமலை: முத்தம்மாள் நகர், ITI opp. வேங்கிக்கால்

இதைத்தான் நான்... இதைத்தான் நான்...

thamizhbooks.com

ரூ.30/-

அச்சு : கணபதி எண்டர்பிரைசஸ், சென்னை - 5

காட்டில், ஒரு ஆப்பிள்மரம் இருந்தது.

Once there was a tree...

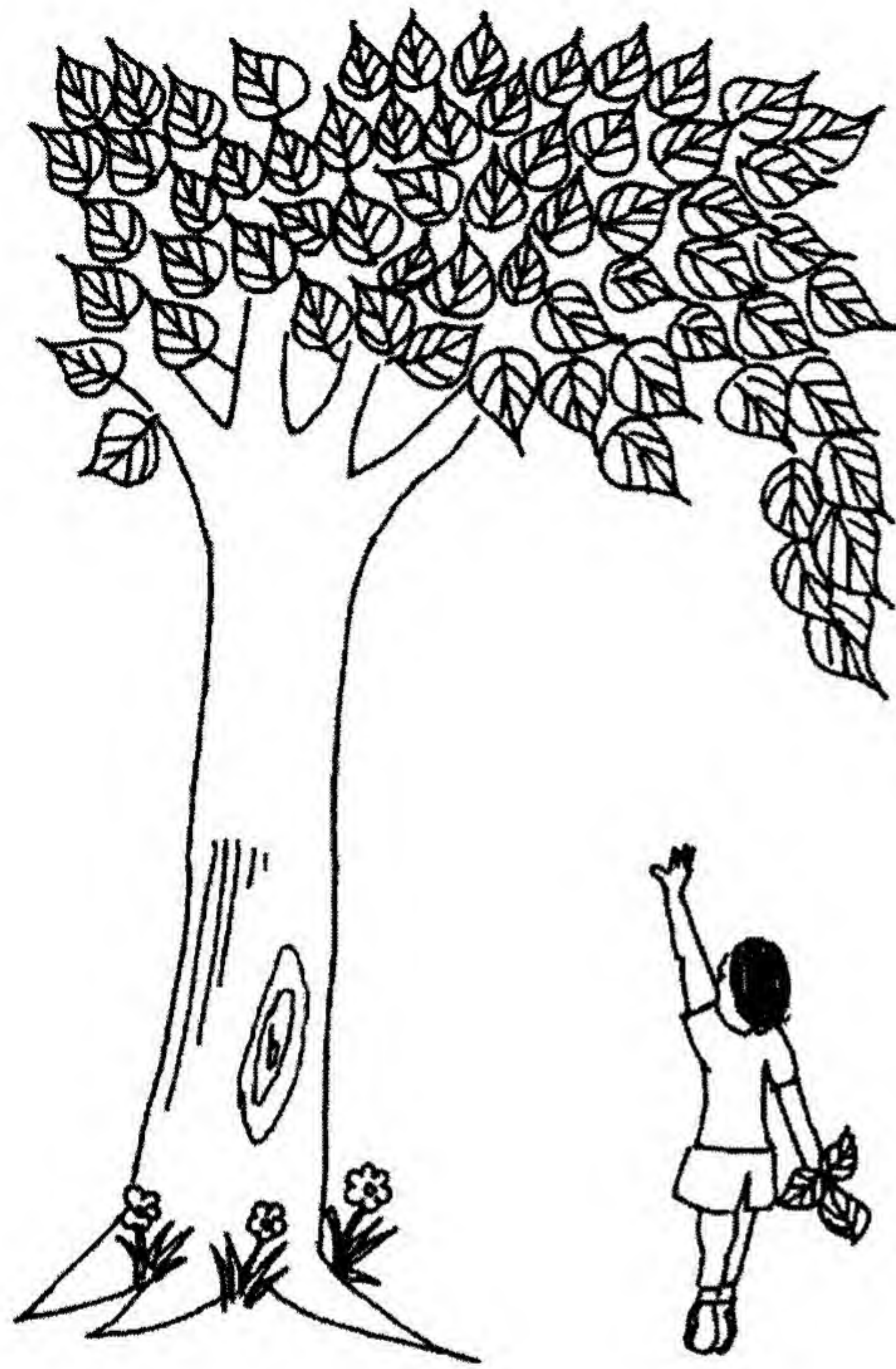
ஒரு சிறுவன் அடிக்கடி அங்கு வந்து விளையாடினான்.
ஆப்பிள் மரத்துக்கு அந்தச் சிறுவனைப் பிடித்திருந்தது.

And she loved a little boy

அவன் தினந்தோறும் மரத்தில் ஏறி விளையாடினான்.

And every day the boy would come...

மரத்திடம் கேட்டு இலைகளை கீழே உதிர்க்கச் சொன்னான்.
உடனே அந்தமரம் தனது கிளைகளை அசைத்துவிட்டது.
நிறைய இலைகள் கீழே உதிர்ந்து விழுந்தன.

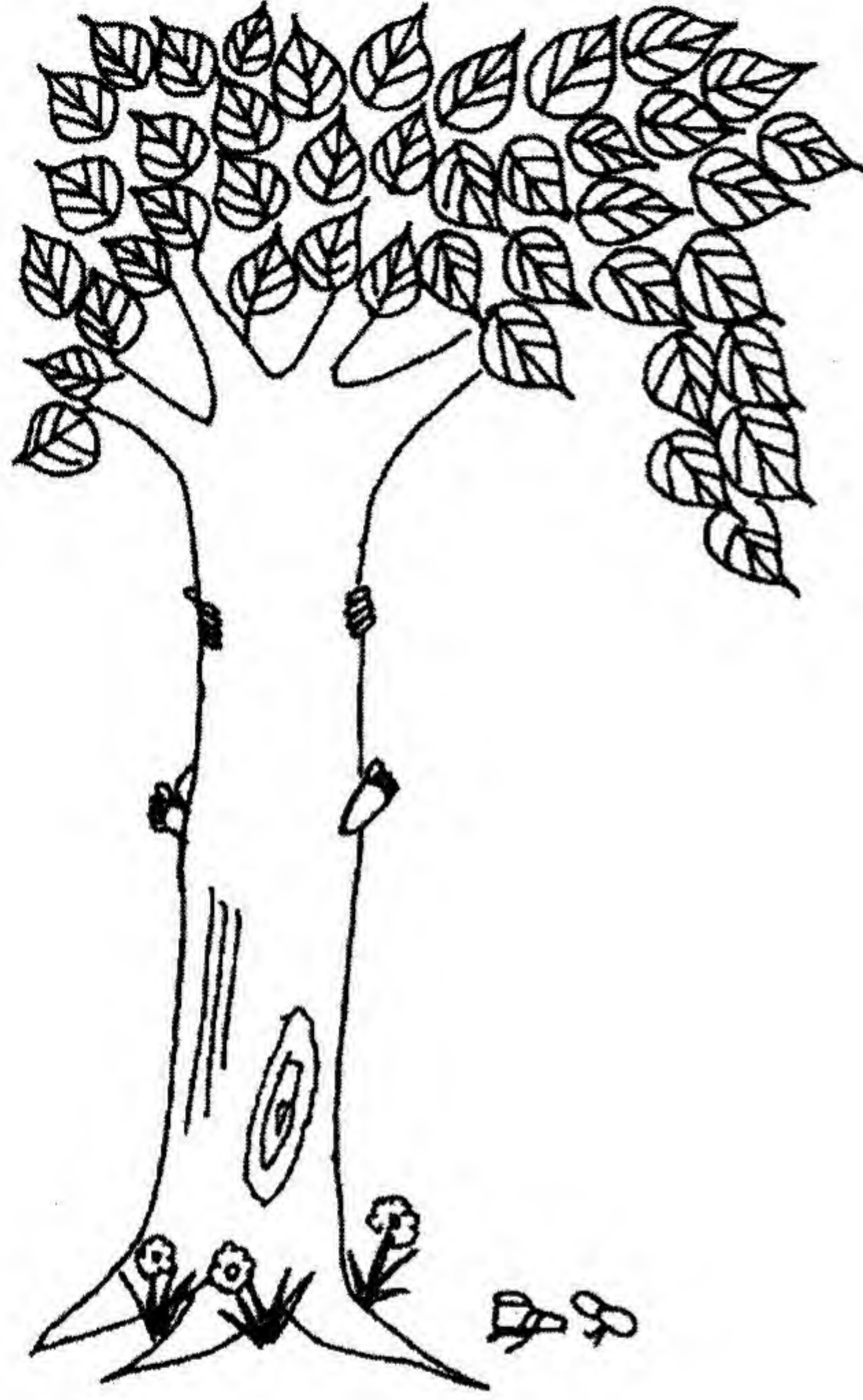
...and he would gather the leaves.

அவற்றை பொறுக்கி எடுத்து கிரீடம் செய்தான்.
அதைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டான்.
அப்போது அவன் ஒரு அரசனைப்போல இருந்தான்.
காட்டை சுற்றிவந்து விளையாடினான்.
ஆப்பிள் மரத்திலும் ஏறிவிளையாடினான்.

And play king in the forest.

He would climb up her trunk.

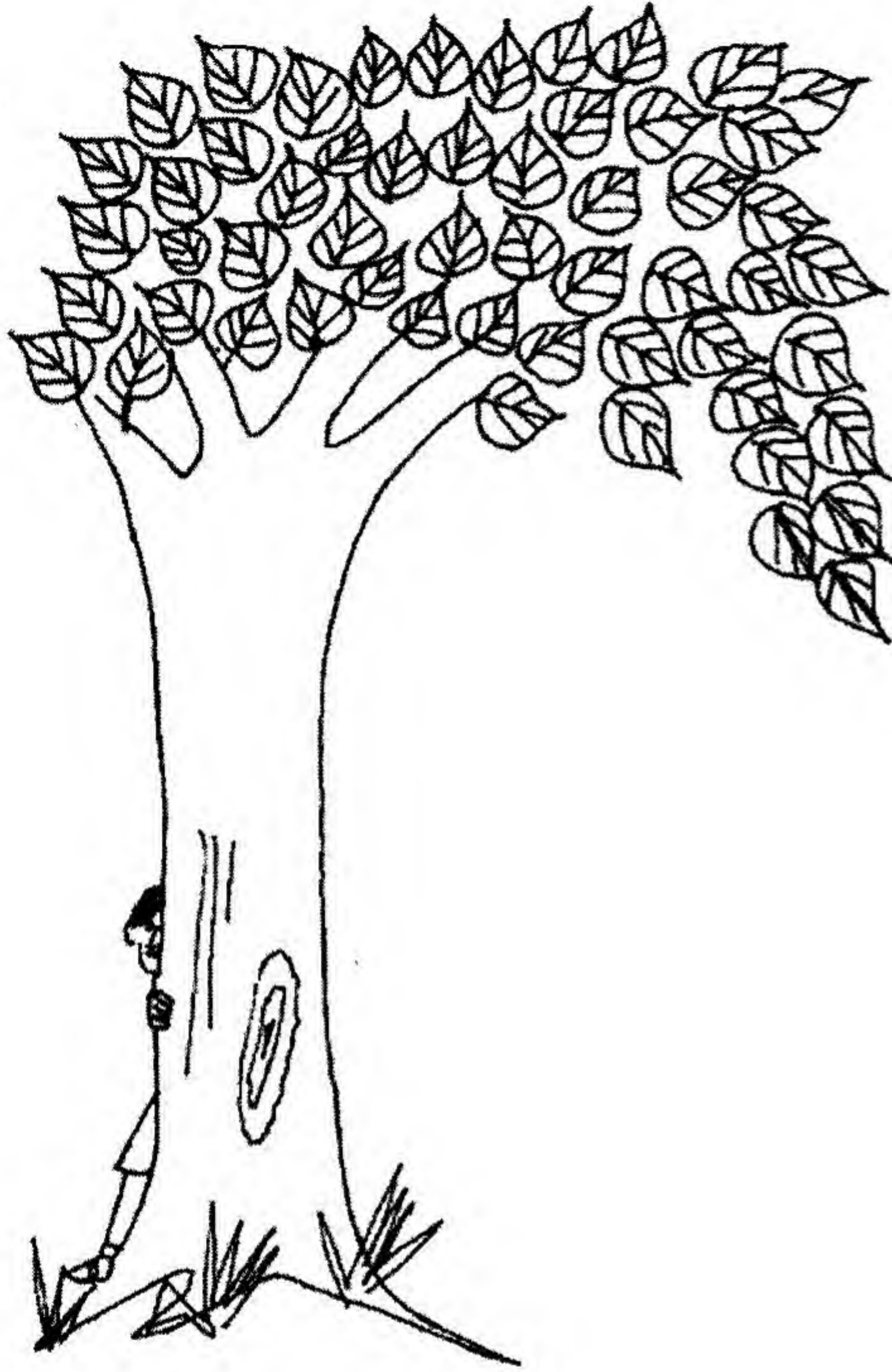
அதன் கிளைகளைப் பிடித்துத்தொங்கி ஊஞ்சல் ஆடினான்.

And swing from her branches.

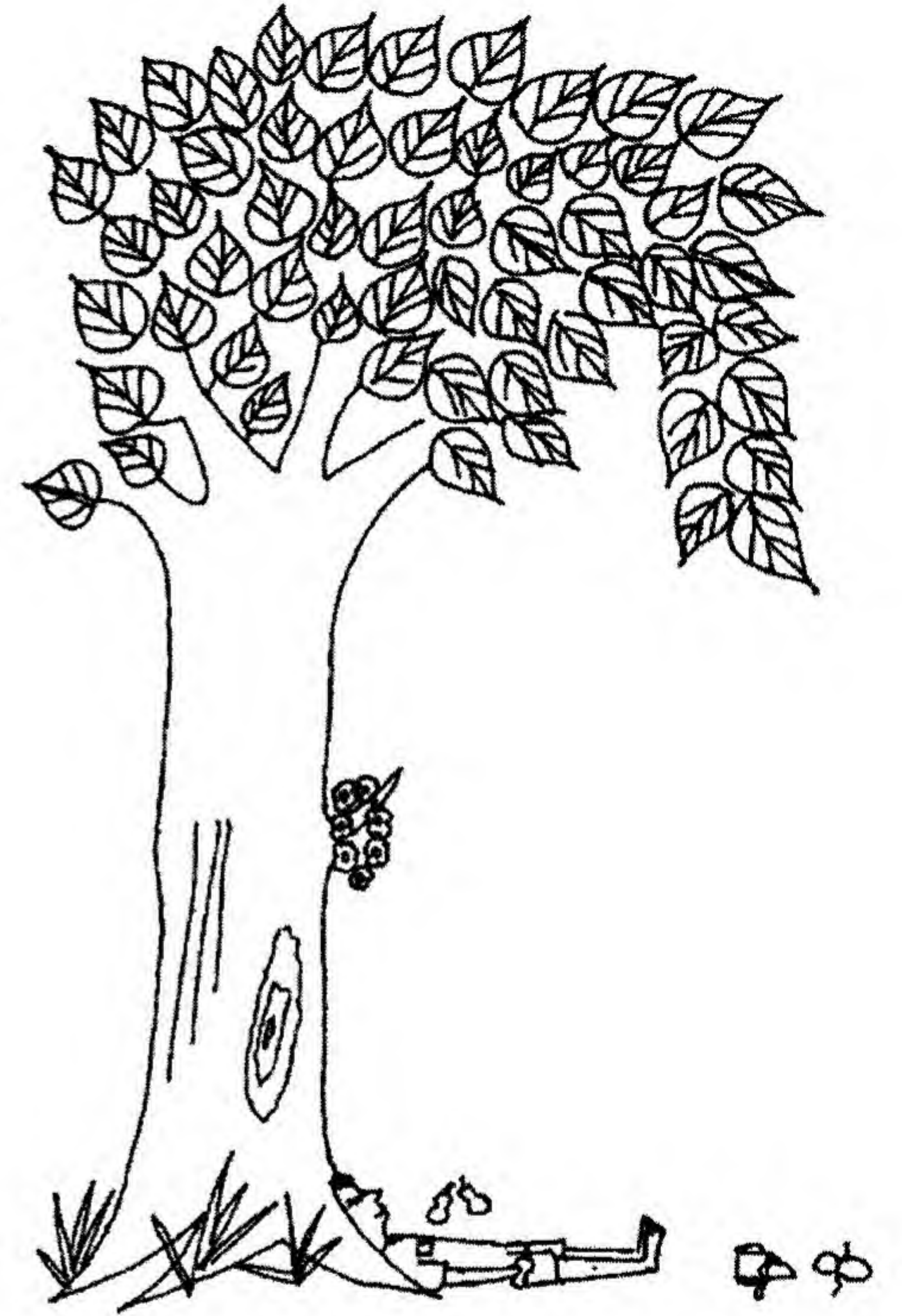
ஆப்பிள் பழங்களைப் பறித்துச் சாப்பிட்டான்.

And eat apples.

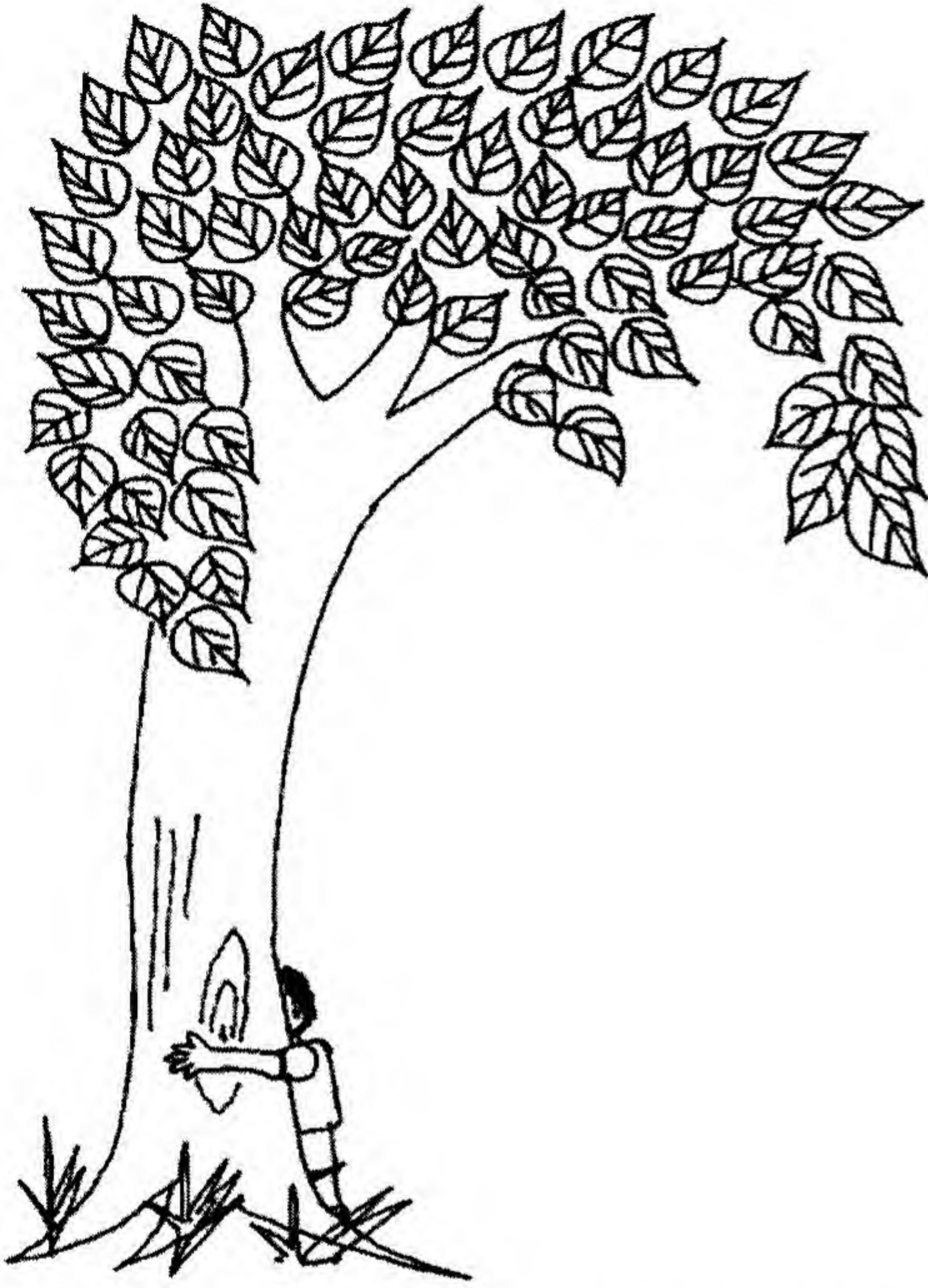
இருவரும் சேர்ந்து கண்ணாமூச்சியும் கூட விளையாடினர்.

And they would play hide-and-go-seek.

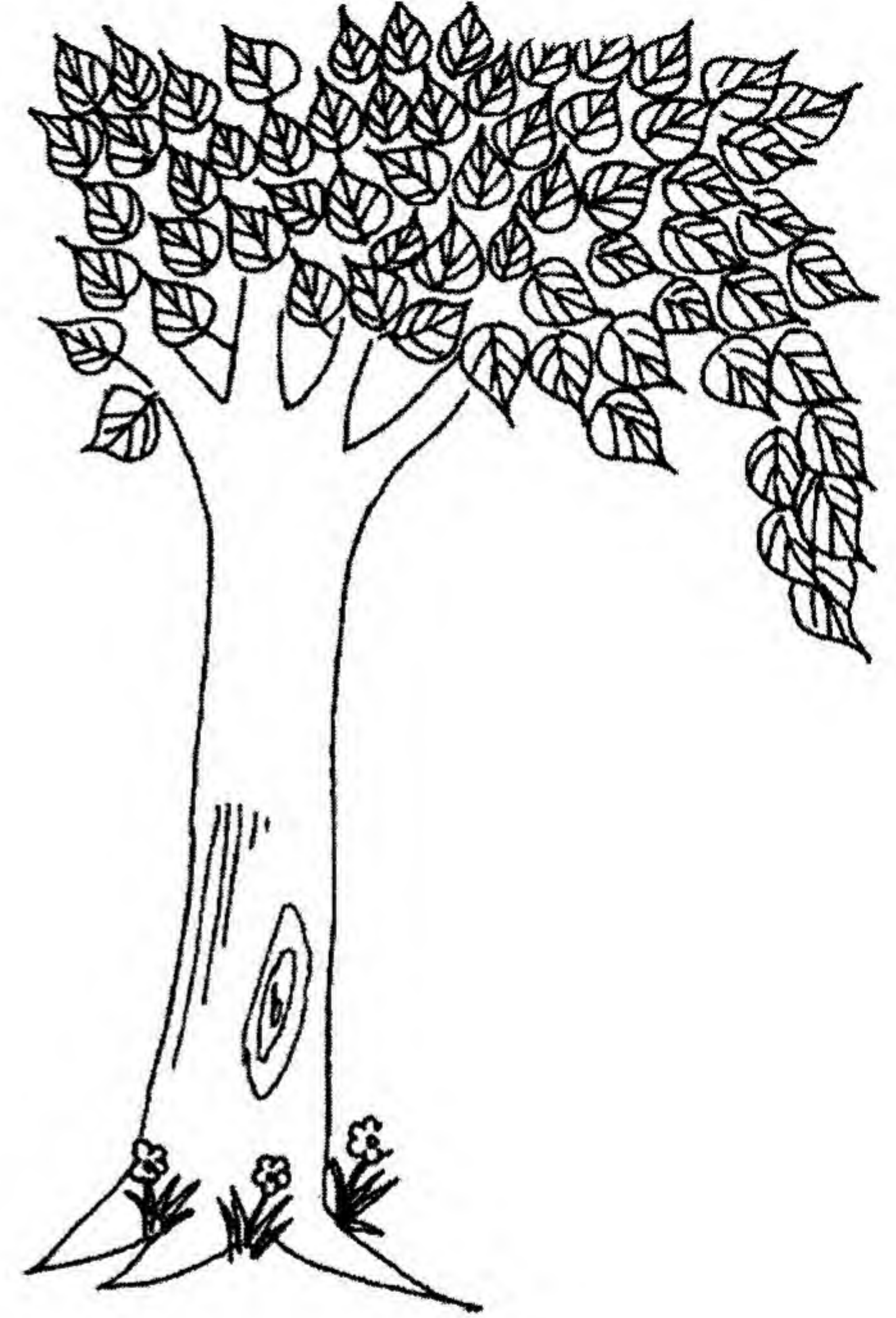
விளையாடி விளையாடிக் களைத்துப் போனான்.
சோர்வு நீங்க மரநிழலில் படுத்து உறங்கினான்.

And when he was tired, he would sleep in her shade.

அந்தச் சிறுவன் மரத்திடம் பாசத்தோடு பழகி வந்தான்.
மரமும் மகிழ்ச்சி அடைந்தது.

**And the boy loved the tree very much.
And the tree was happy.**

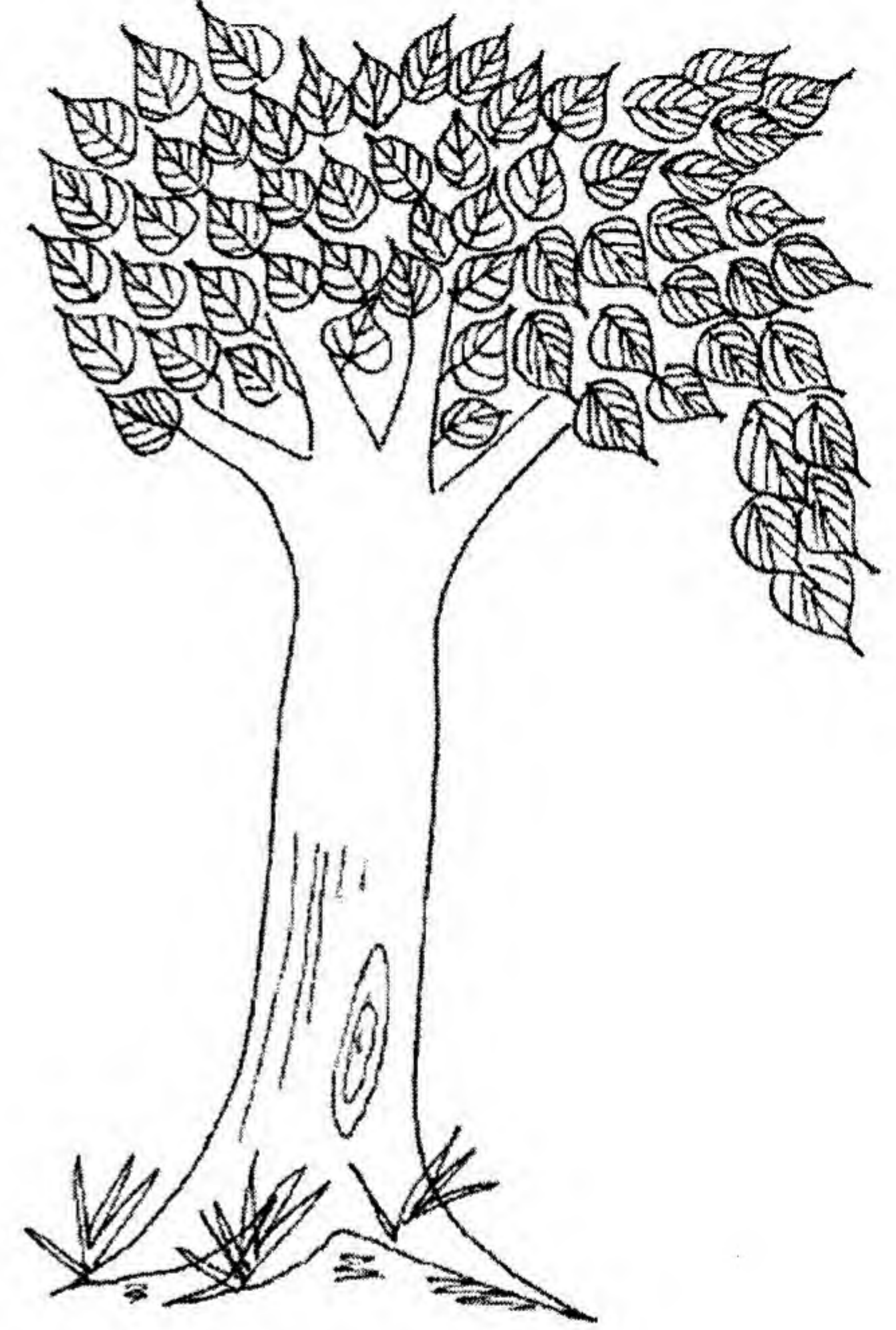
நாட்கள் பல உருண்டு ஓடின.

But time went by,

அந்தச் சிறுவன் வளர்ந்து பெரியவன் ஆனான்.

And the boy grew older.

பலநாட்கள் ஆகியும்
அவன் ஆப்பிள்மரத்தைப் பார்க்க வரவில்லை.
மரம் தனித்து நின்றது.

And the tree was often alone.

ஒரு நாள் அவன் காட்டுக்கு வந்தான்.
அவனைப் பார்த்தவுடன் மரம் மகிழ்ச்சி அடைந்தது.

“வா நண்பா. என் தடித்த உடம்பைப் பிடித்து மேலே ஏறி வா.
கிளைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு ஊஞ்சல் ஆடு.
பழங்களைப் பறித்துச் சாப்பிடு.
இறங்கிவந்து நிழலில் விளையாடு,
மகிழ்ச்சியாய் இரு.” என்றது மரம்.

“அச்சச்சோ. நான் இப்போது பெரியவனாக
வளர்ந்து விட்டேன்.
இனி நான் மரத்தின் மீதேறி விளையாடக் கூடாது.
நிறைய விளையாட்டுப் பொருட்கள் வாங்கி
விளையாட வேண்டும். ஆனால், அவற்றை வாங்க
என்னிடம் பணம் இல்லை.” என்று மரத்திடம்
சலித்துக் கொண்டான்.

Then one day the boy came to the tree.

And the tree said, “Come boy. Come and climb
up my trunk and swing from my branches and
eat apples and play in my shade and be happy.”

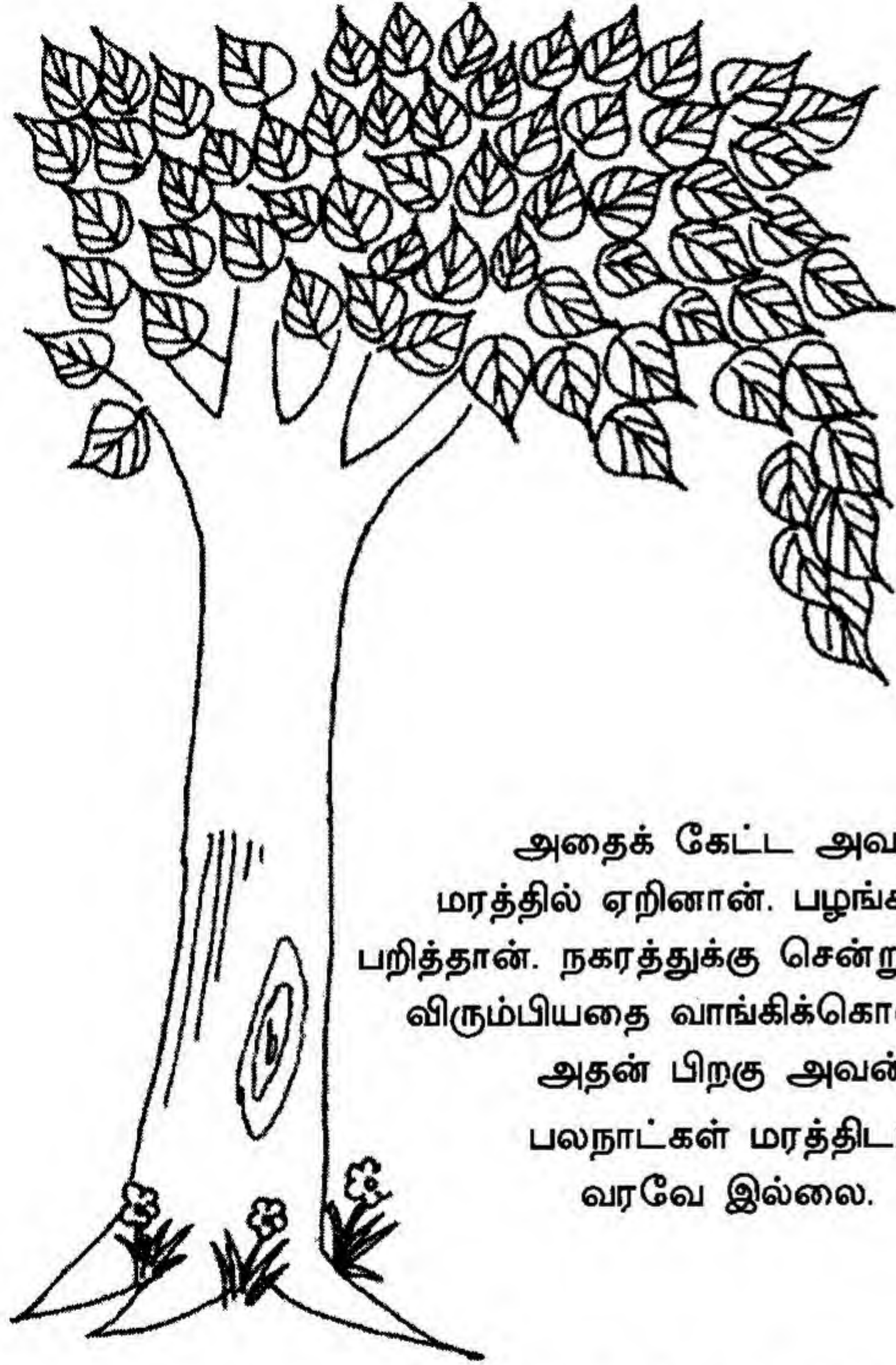
“I am too big to climb and play,” said the boy.

“I want to buy things and have fun. I want some money?”

தனது நண்பனுக்கு
உதவ நினைத்தது மரம்.
“கவலைப்பட வேண்டாம்.
என்னிடம் பணம் இல்லை.
இலைகளும் பழங்களும் உள்ளன.
நீ பழங்களைப் பறித்துக் கொள்.
நகரத்துக்கு எடுத்துச் செல்.
அவற்றை விற்று பணமாக்கு.
அப்பணத்தில் நீ விரும்பும்
பொருட்களை வாங்கிக் கொள்.”
என்று மரம் ஆறுதல் சொன்னது.

“But I have no money. I have only apples and leaves.
Take my apples, boy, and sell them in the city. Then you
will have money and you will be happy.”

அதைக் கேட்ட அவன்
மரத்தில் ஏறினான். பழங்களைப்
பறித்தான். நகரத்துக்கு சென்று விற்றான்.
விரும்பியதை வாங்கிக்கொண்டான்.
அதன் பிறகு அவன்,
பலநாட்கள் மரத்திடம்
வரவே இல்லை.

And so the boy climbed up the tree
and gathered her apples and carried them away.
And the tree was happy.
But the boy stayed away for a long time...

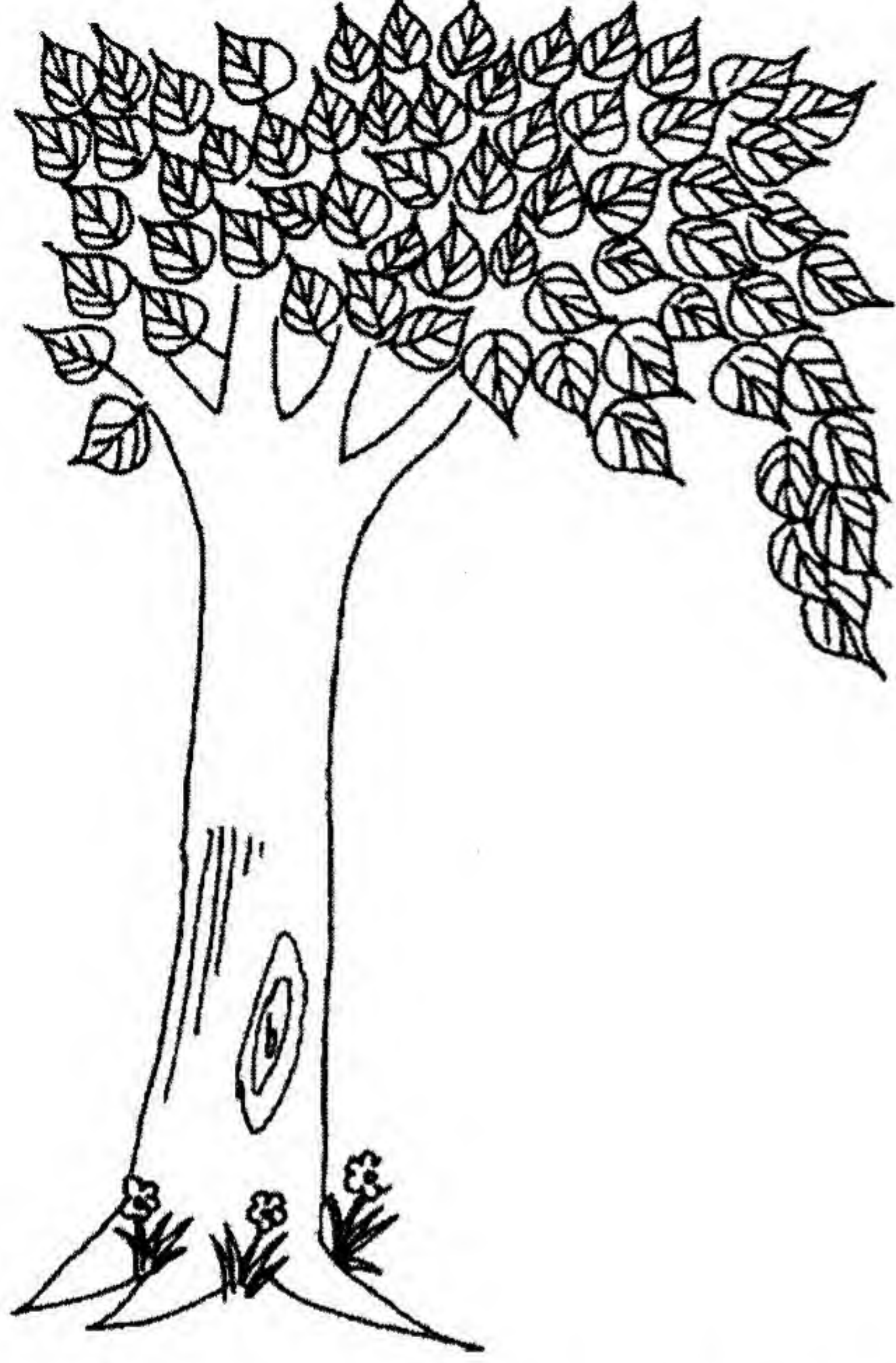
ஆப்பிள் மரம் மனம் கலங்கியது.
பல மாதங்கள் கழிந்தது. ஒரு நாள்,
அவன் மரத்தைப் பார்க்க வந்தான்.
மரம் மகிழ்ச்சியில் அசைந்து ஆடியது.

“வா நண்பா. மேலே ஏறி வா. கிளைகளில்
தொங்கி ஊஞ்சல் ஆடு. மகிழ்ச்சியாய் இரு.”
என்றது மரம்.

“ஐயோ. அதற்கெல்லாம் இப்போது என்னிடம்
நேரமில்லை. நான் தங்குவதற்கு ஒரு வீடு
தேவை. எனக்கு மனைவி வேண்டும்.
குழந்தைகள் வேண்டும். அதற்கு அவசியம் வீடு
வேண்டும். எனக்கொரு வீட்டைத் தருவாயா?”
என்றான்

And the tree was sad.
And then one day the boy came back
and the tree shook with joy and she said,
“Come boy. Climb up my trunk and swing from my
branches and be happy.
“I am too busy to climb tree’s.” said the boy.
“I want a house to keep me warm.” He said.
“I want a wife and I want children and so I need a house.
Can you give me a house?”

“அப்படியா? வேண்டுமானால் என் கிளைகளை வெட்டு.
வீட்டைக் கட்டு. மகிழ்ச்சியாயிரு” என்றது மரம்

“But you may cut off my branches
and build a house.
Then you will be happy.”

மரத்தின் கிளைகளை வெட்டினான்.
அவற்றை வீடுகட்ட சுமந்து சென்றான்.
அதன் பிறகு அவன் பலநாட்களாக மரத்திடம்
திரும்பி வரவே இல்லை.
பல மாதங்கள் கழித்து ஒரு நாள்,
அவன் மரத்தைப் பார்க்க வந்தான்.
நண்பனைப் பார்த்த
மரம் மகிழ்ச்சி அடைந்தது.
“வா நண்பா. வந்து விளையாடு” என்ற மரம்
மெல்லிய குரலில் அழுதது.

And so the boy cut off her branches and
carried them away to build his house.
And the tree was happy.
But the boy stayed away for a long time.
And when he came back, The tree was
so happy she could hardly speak. “come
boy,” she whispered, “come and play.”

“எனக்கு ஒரு படகு வேண்டும். அதில்
ஏறி நீண்டதூரம் நான் பயணம்
செய்ய வேண்டும்.

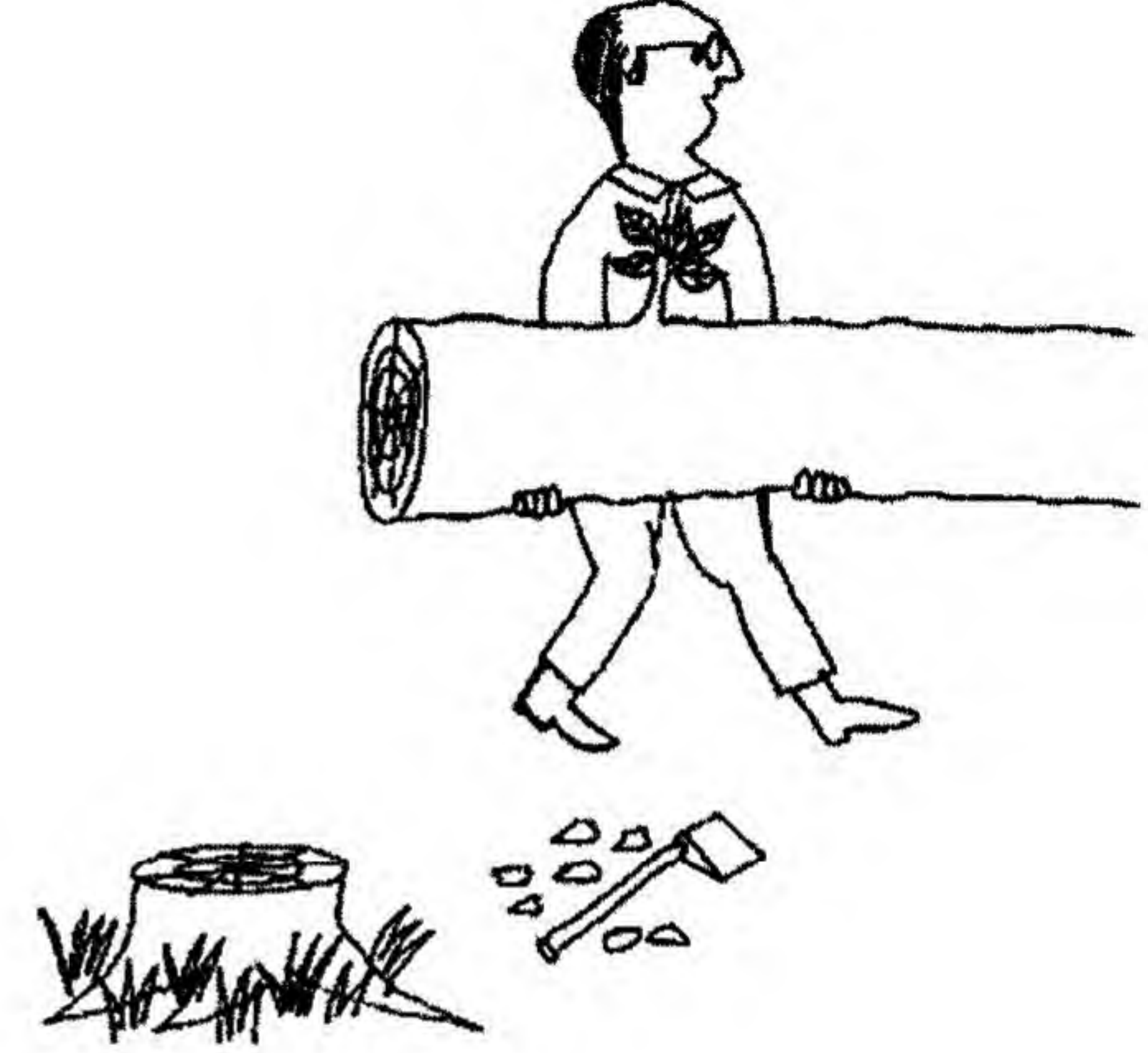
நீ எனக்காக படகு தருவாயா?” என்று
அவன் மரத்திடம் கேட்டான்.

“என் உடம்பின் தண்டுப்பாகத்தை
வெட்டி எடு. படகு செய். அதில் ஏறி
பயணம் செய். மகிழ்ச்சியாய் இரு”
என்றது மரம்.

“I want a boat that will take me far
from here.

Can you give me a boat?”

“Cut down my trunk and make a
boat,” said the tree. “then you can
sail away ...and be happy.”

தடித்த மரத்தண்டை
அவன் வெட்டி எடுத்துச்சென்றான்.
மரம் மகிழ்ச்சி அடைந்தது...
ஆனால், உண்மையில் மரம்
கண் கலங்கியது.

And so the boy cut down her trunk
and made a boat and sailed away.
And the tree was happy...But not really.

பலவருடங்கள் கழித்து ஒருநாள்,
அவன் மரத்தைப் பார்க்க வந்தான்.

“என்னை மன்னித்துவிடு நண்பா. உனக்கு கொடுப்பதற்கு
இப்போது என்னிடம் ஒரு உறுப்புகூட மிச்சமில்லை. ஆப்பிள்
பழங்கள் இருந்தாலாவது உனக்கு சாப்பிடக் கொடுப்பேனே.”
என்று உருக்கமாகப் பேசியது மரம்.

“ஐயோ. பழங்களைக் கடித்துச்சாப்பிடும் அளவுக்கு பற்கள்
உறுதியாக இல்லை.” என்றான் அவன்.

“நீ ஏறி விளையாட உதவியாக இருந்த கிளைகளை வெட்டிக்
கொண்டுபோய் விட்டாய். கிளைகள் இருந்தால் நீ ஏறி
விளையாட வசதியாக இருக்கும்.”

“எனக்கு வயதாகி விட்டது. மரத்தில் ஏறி விளையாட
உடம்பில் தெம்பு இல்லை.” என்றான் அவன்.

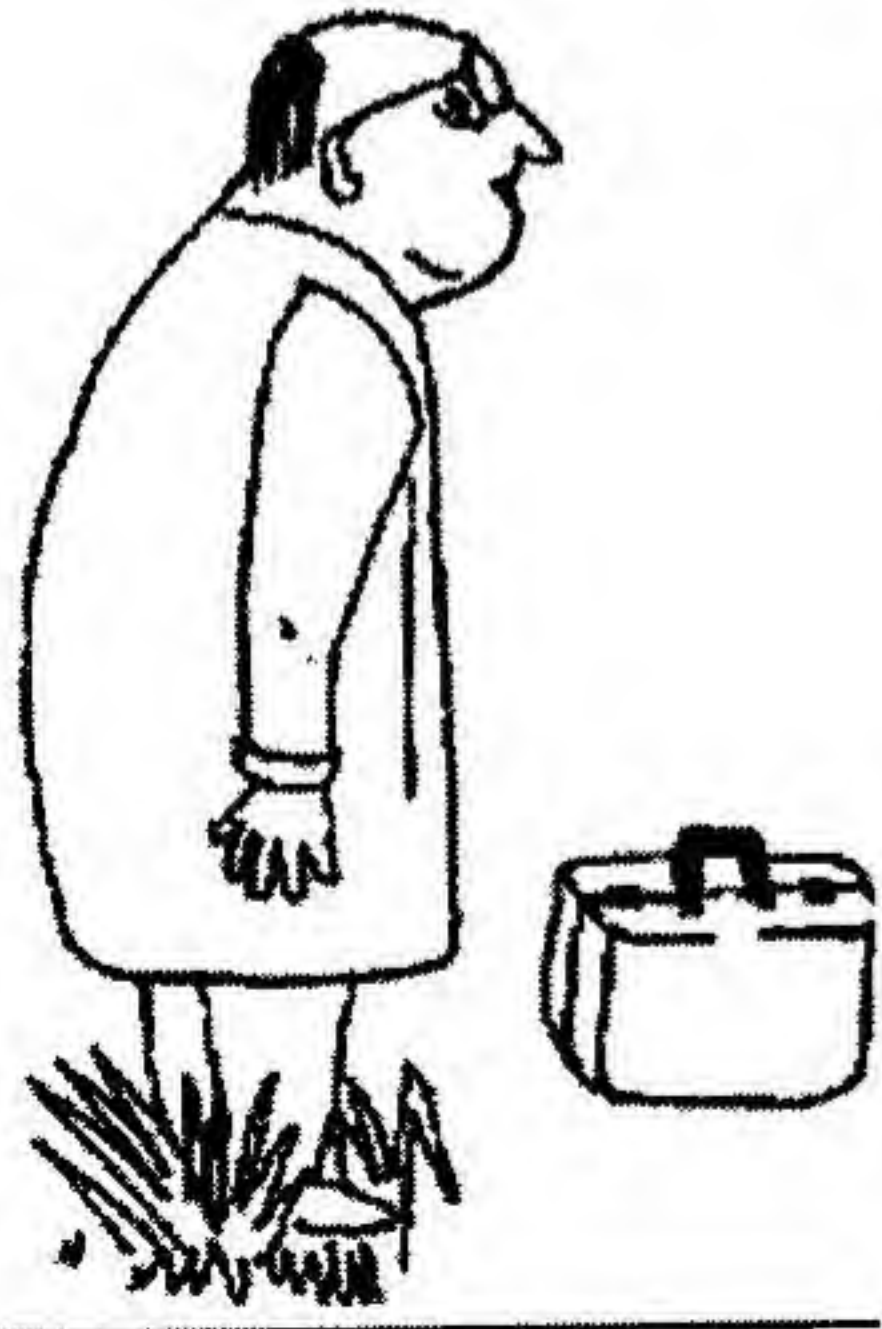
And after a long time the boy
came back again.

“I am sorry, Boy,” said the tree, “
but I have nothing left to give you-
My apples are gone,”
said the tree.

“My teeth are too weak for
apples,” said the boy.

“My branches are gone,”
said the tree.

“You cannot swing on them.”
“I am too old to swing on
branches,” said the boy.

“என்னிடம் இப்போது தடித்த உடல்பாகம்கூட கிடையாது.
உனக்காக நான் வருந்துகிறேன்.” என்று சொல்லி
பெருமூச்சுவிட்ட மரம் தொடர்ந்து பேசியது.
“உனக்கு உபயோகமுள்ள ஏதாவது ஒன்றை பரிசாகத்
தரவிரும்புகிறேன். ஆனால், என்னிடம் அடிமரத்துண்டு
மட்டுமே மிச்சமுள்ளது.”

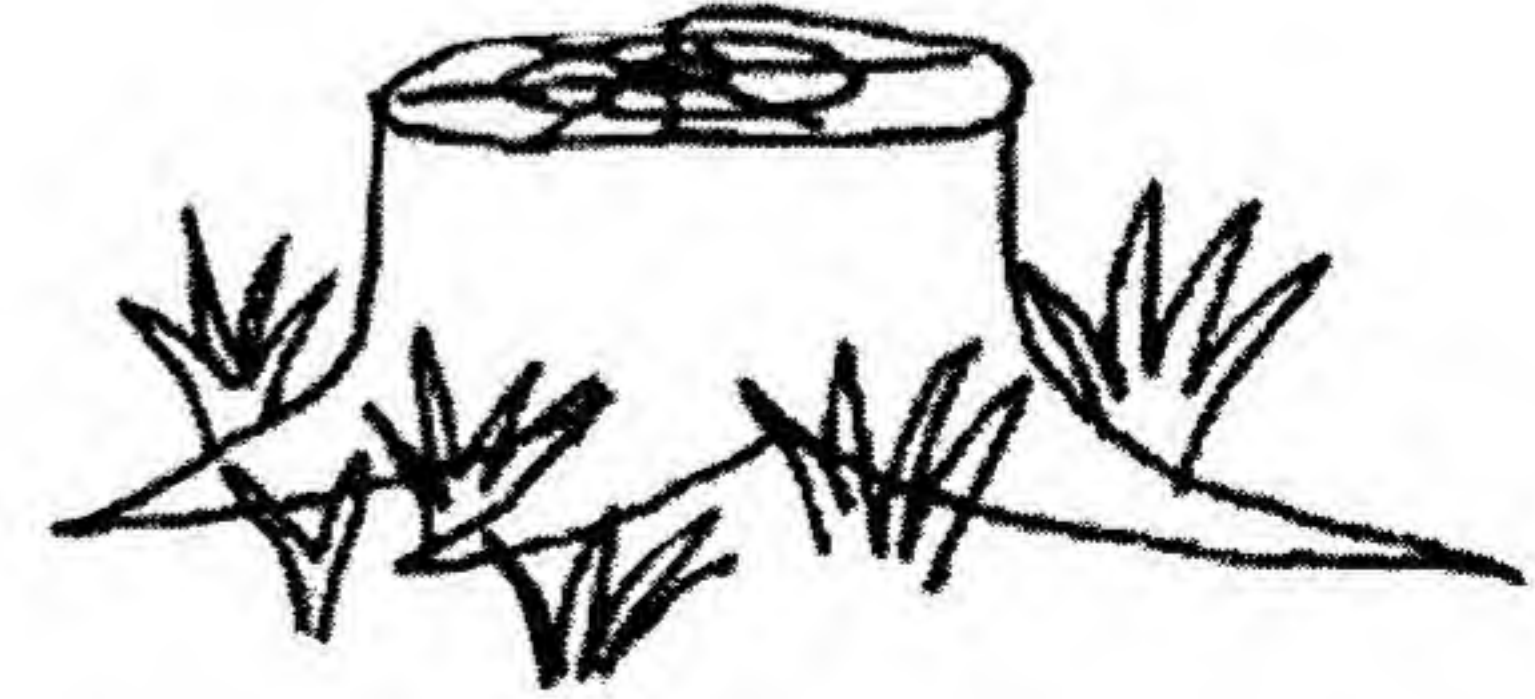
“My trunk is gone,” said the tree.

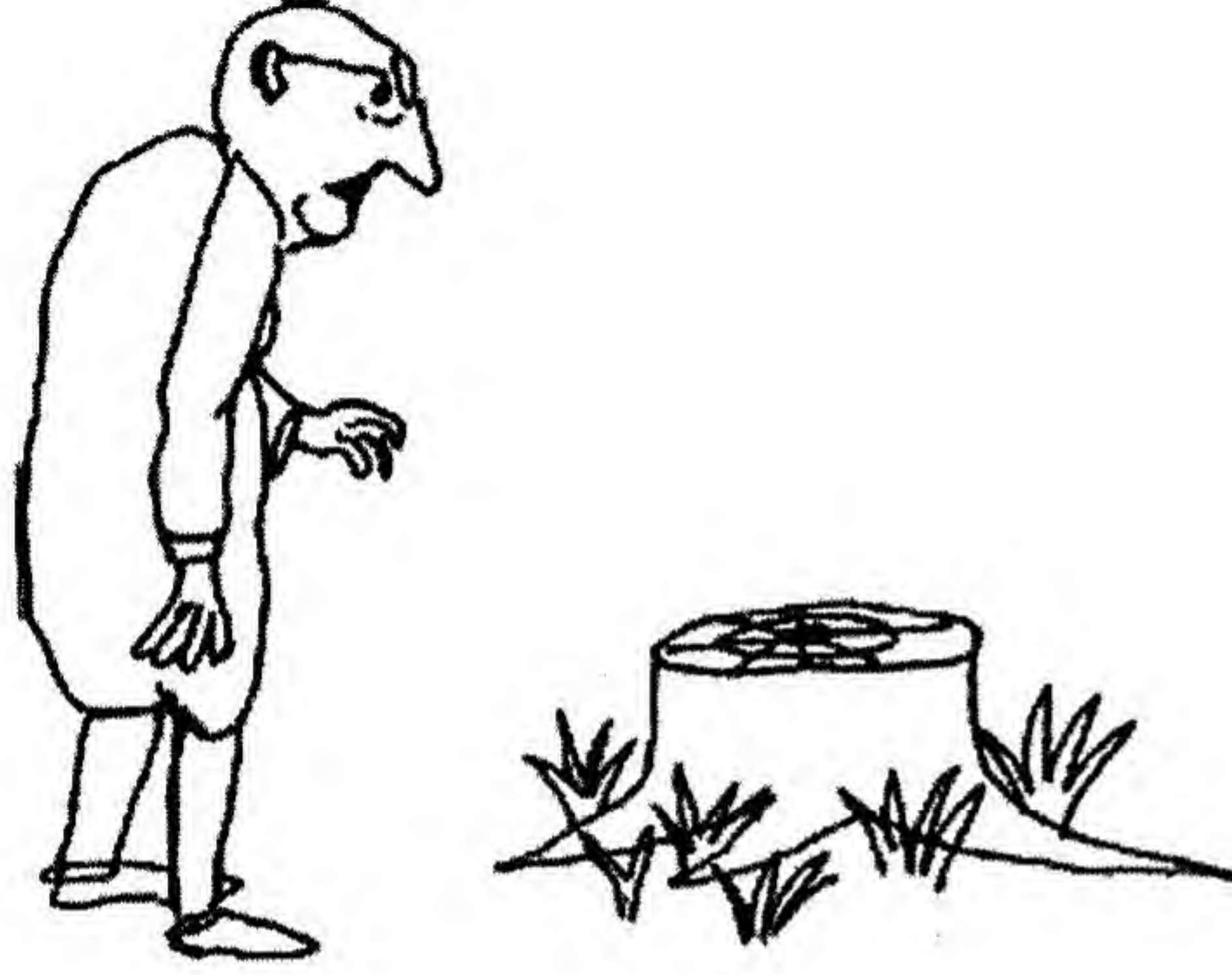
“You can not climb...”

“I am too tired to climb,” said the boy.

“I am sorry,” sighed the tree.

“I wish I could give you something...but I have nothing
left. I am just an old stump. I am sorry...”

கிழவர் சொன்னார்:

“இனி எனக்காக எதுவும் வேண்டாம்.
எனக்கு வயதாகி விட்டது. உடம்பு தளர்ந்துவிட்டது.
அமைதியாக ஒரு இடத்தில் உட்கார்ந்து
ஓய்வெடுக்க வேண்டும்.”

“I do not need verymuch now ,” said the boy,
“ Just a quiet place to sit and rest. I am very tired.”

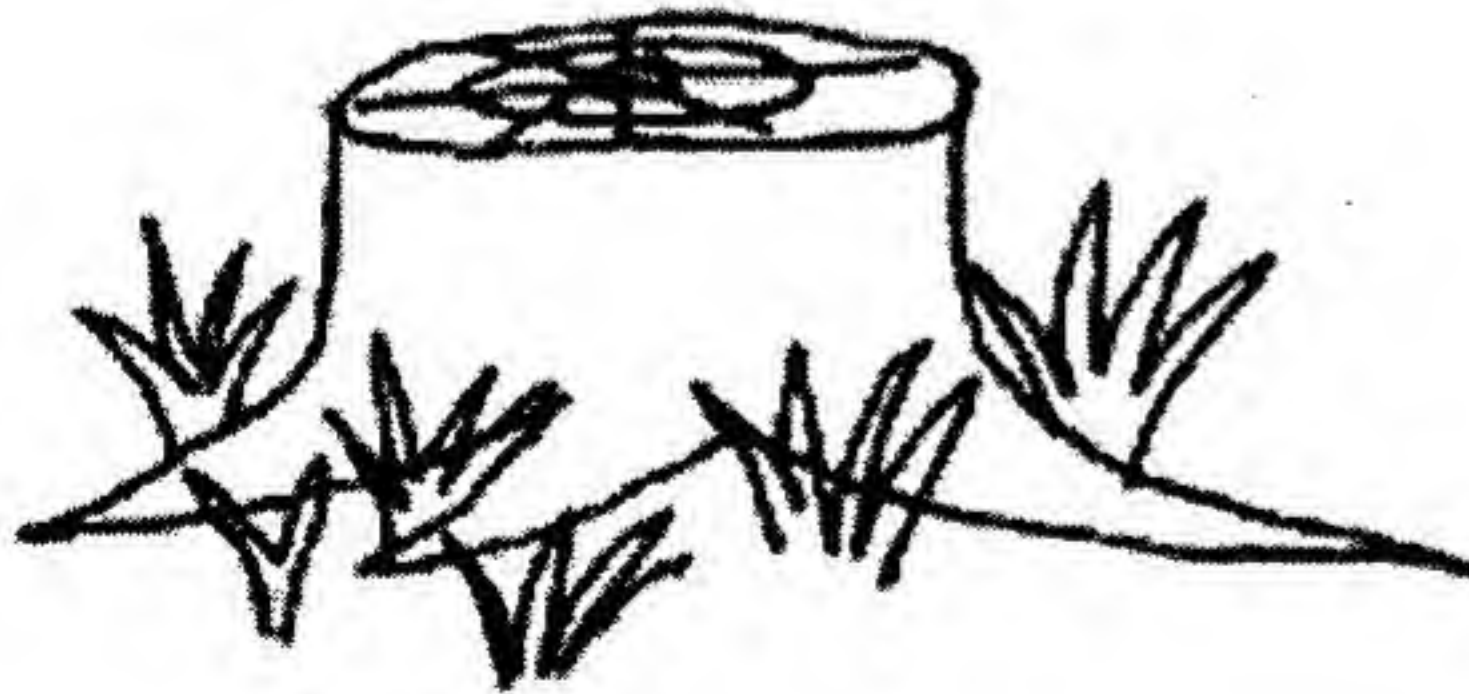

“ஆமாம். அதுவும் சரிதான்.” என்ற மரம்,
“இதோ. இந்த அடிமரத்துண்டில் உட்கார்ந்து கொள்.
வா நண்பா. இங்குவந்து உட்கார்ந்து கொள். ஓய்வெடு.”
கிழவர் மரம் சொன்னபடியே செய்தார்.

“Well,” said the tree, straightening herself up
as much as she could,
“ well , an old stump is good for sitting and resting.
Come boy. Sit down. Sit down and rest.”
And the boy did.

மறுபடியும் மரம் மகிழ்ச்சியானது.

And the tree was happy.

■ ■ ■